

Druhé kolo Českého poháru: mezinárodní konkurence a napínavé finále

V neděli 25. října 2026 vyvrcholil celý program tréninkovým závodem, který byl zároveň druhým kolem Českého poháru v ledolezení na obtížnost.

Spojení závodu s mezinárodním kempem umožnilo uspořádat kvalitní soutěž s minimálními dodatečnými náklady. A co je ještě důležitější, naši závodníci dostali příležitost poměřit své síly přímo s mezinárodní konkurencí.

Závod byl současně součástí nominačního procesu české reprezentace pro sezónu 2026/2027. A soudě podle předvedených výkonů bude mít trenérská rada rozhodně o čem diskutovat. Myslím to ovšem ve velmi pozitivním smyslu!

Finálové cesty nabídky přesně to, co od dobrého závodu očekáváme – atraktivní lezení, postupně graduující obtížnost a napětí až do posledních kroků.

Mužské finále připravili Florian a Andreas Gantnerovi, ženskou cestu postavil Oliver Hamerský. A všem třem se jejich práce opravdu povedla.

Ženské finále: Aneta Loužecká vítězí o jediný chyt

Jako první se do závěrečného převislého headwallu probojovala Tereza Sukačová (CZE). Její výkon nakonec dokázaly překonat pouze dvě závodnice – Ilona Serrar (FRA) a Aneta Loužecká (CZE).

Rozhodovalo se doslova o jediný chyt. Vítězství nakonec vybojovala Aneta Loužecká, které k dosažení topu chyběl v časovém limitu už jen poslední krok.

Takže pochvala nejen závodnicím, ale také stavěči. Přesně takhle má dobře postavené finále vypadat!

Mužské finále: rozhodoval poslední skok

Ani mužské finále nezůstalo pozadu a nabídlo pořádnou dávku napětí.

Jako první se do závěrečného headwallu dostal Jan Mikel (CZE). Jeho výkon však téměř vzápětí překonal Volodymyr Kaidash (UKR). Na dalšího závodníka, který by se probojoval až do závěrečné části cesty, jsme si pak museli chvíli počkat.

A potom přišel Vojta Novozámský (CZE).

Jeho lezení bylo téměř dokonalé. Každý chyt, každý krok, všechno vycházelo na první pokus. Vojta postupoval cestou s takovou jistotou a rychlostí, že v závěru místo plánovaného skoku do topu sáhl po chytu sousední cesty. Výsledkem tak byl bohužel pouze poslední započítaný chyt pod topem.

Jako poslední nastupoval Matyáš Lienerth (CZE).

Bylo přece jen trochu znát, že pozice závodníka, který opouští izolaci jako úplně poslední, je specifická situace, na kterou se nezvyká snadno. Matyáš postupoval o něco pomaleji než Vojta, ale do závěrečného kroku nastoupil správně. Přesně nasměřovaný skok a krátké „podržení“ topového chytu nakonec znamenaly první místo.

Napínavější závěr jsme si snad ani nemohli přát.

Za zmínku stojí také přístup Olivera Hamerského, který se rozhodl dát přednost organizaci a stavění závodu před vlastním startem. Přestože existovala možnost rozdělit stavěčské povinnosti tak, aby mohl závodit, rozhodl se plně zapojit do přípravy celé akce, a to i na úkor svého postavení v celkovém pořadí Českého poháru.

Před posledním závodem letošního ročníku tak zůstávají karty zcela otevřené.